

The Thailand Statement

Introduksjon: Konsultasjonen om Verdensevangelisering

Vi har vært samlet over 800 kristne med forskjellig bakgrunn, fra forskjellige nasjoner og kulturer i Pattaya, Thailand, til konsultasjon om verdensevangelisering.

10 dager har vi vært sammen, til bibelstudium, bønn, lovsang og fellesskap. Vi har gledet oss over Guds store kjærlighet til oss og hele menneskeheten.

Vi har stanset opp for Jesu Kristi ordre om å forkynne evangeliet til alle folkeslag på jorden. På ny er oppdraget blitt lagt innover oss, og vi har kjent forpliktelsen til å bringe det glade budskap ut til de milliarder som enda ikke har hørt om Kristus og er fortapt uten ham. Vi har latt oss konfrontere med vår mangel på visjoner og målrettethet, og vi vet at vi ikke har lykkes i å leve ut evangeliet i hele sin fylde. Dermed er vår lydighet blitt svekket og vårt vitnesbyrd har mistet sin kraft. Vi har lyttet til rapporter fra mange steder der motstanden er sterk og evangelisering vanskelig. Men vi har også gledet oss over å høre hvordan Gud arbeider i sin verden og hvordan han gjør mennesker mottagelige for sitt ord.

Konsultasjonen er blitt avholdt i det gamle kongeriket Thailand, og vi er takknemlig for den varme velkomst det gjestfrie Thai-folket har vist oss. Spesielt har vi gledet oss over fellesskapet med de nasjonale kirkeledere. De har gjort oss delaktige i sin nød for dette folket der færre enn 1% av 46 millioner bekjenner Jesus Kristus som Herre og Frelser, endog etter 150 år med protestantisk misjon i landet.

Like ved oss, ved landets østlige grense, er det flere hundretusener flyktninger fra nabolandene. De symboliserer både den politiske gjæring i verden og de lidelser som millioner av mennesker opplever. Vi er rystet over den urettferdigheten som flyktningene er ofre for, og vi har forsøkt å sette oss inn i deres situasjon. Vi takker

Gud for kristne som har vært blant de første til å gå inn i hjelpearbeidet. Vi takker også Gud for de flyktningene som finner ny sikkerhet og et nytt liv i Jesus Kristus. Vi har fattet en resolusjon med oss selv som adressat, der vi oppfordrer til større innsats i nødhjelps- og rehabiliteringsarbeid for flyktninger verden over.

Mandat for verdensevangelisering:

Vi tror at det bare er en levende og sann Gud, Skaperen av universet og Far til vår Herre Jesus Kristus; at Han har skapt alle mennesker i sitt bilde; at Han elsker alle dem som Han har skapt endog om de har gjort opprør mot Ham og således er under dommen; at Han lengter etter deres frelse. Han sendte sin Sønn Jesus Kristus for å dø for syndere, og etter oppstandelsen fra de døde er all makt overgitt til Sønnen slik at hvert kne en gang skal bøye seg for Ham og hver tunge bekjenne at Han er Herre. Den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus sender nå oss, som har fått del i Hans nåde, til verden som sine vitner og tjenere.

Han har befalt oss som sine vitner, i kraft av Den Hellige Ånd å forkynne evangeliet til ethvert menneske i enhver kultur og nasjon, å kalle til omvendelse, tro og etterfølgelse av Kristus. Dette mandat har hast, for det er ingen annen frelser enn Jesus Kristus. Dette mandat forplikter også ethvert kristent menneske. Evangeliseringsoppdraget krever, som Lausanne-pakten sier i § 6: at, «Hele kirken skal bringe hele evangeliet til hele verden».

Vi er kalt til å være tjenere for Jesus Kristus, Han som selv var både tjener og Herre. Han kaller oss derfor ikke bare til å adlyde Han som Herre i alle områder av våre liv men også til å tjene slik Han tjente. Vi bekjenner at vi ikke i tilstrekkelig grad har fulgt Hans eksempel, da Han i kjærlighet identifiserte seg med de fattige og sultne, utnyttede og undertrykte mennesker. Men hele Guds folk skulle «derfor dele hans omsorg for rettferdighet og forsoning i hele det menneskelige samfunn, og for frigjøring av mennesker fra enhver form for undertrykkelse». (§ 5 i Lausanne-pakten).

Selv om ikke evangelisering og sosial handling er ett og det samme, bekrefter vi med glede nok en gang vår forpliktelse til begge deler, og vi gir vår fulle støtte til Lausanne-paktens *integritet* i dette spørsmål. Lausanne-pakten forblir vår felles basis, og ingen av de oppgaver den nevner er utenfor vårt ansvarsområde så lenge de har relevans for verdensevangelisering.

Evangelisering har første prioritet

Lausanne-pakten slår fast at «i kirkens misjon som oppofrende tjeneste kommer evangelisering i første rekke». (Lausanne-pakten § 6). Her benektes ikke at evangelisering og sosial handling i sin helhet er beslektet, men det fremheves at av alle tragiske behov hos mennesker er intet mer dyptgripende enn fremmedgjørelsen fra Skaperen og den grufulle virkelighet som evig død innebærer for dem som ikke tar imot budskapet om omvendelse og tro. Derfor, om vi ikke raskt hengir oss til evangeliseringsoppdraget avslører vi på uopprettelig vis vår mangel på kjærlighet og omsorg for mennesker.

Nesten $\frac{2}{3}$ av verdens $4\frac{1}{2}$ milliard mennesker har ikke hatt noen adekvat mulighet for å ta imot Jesus Kristus. Mange av disse befinner seg vel innenfor rekkevidden av andre kristnes vitnesbyrd. Et stort antall er allerede kristne i navnet, likevel trenger de å bli nådd med evangeliet fordi de ikke har forstått dets innhold eller tatt stilling til det de har hørt. De aller fleste mennesker i verden har dog ingen kristne naboer som kan bringe dem evangeliet. Disse nåes kun ved hjelp av budbringere som krysser kulturelle grenser for evangeliets skyld. Vi har grunn til å tro at slike budbringere i stigende grad vil komme fra alle land, etter hvert som misjonen blir universalisert, og vi vil selv holde denne utfordringen frem for verdens kirker.

Viktige sider ved evangelisering

I Lausanne 1974 var vårt motto: «La all jorden høre Hans røst». I Thailand har det vært: «Hvordan skal de få høre?» Daglig har vi gransket Skriften for å lære mer om den Gud som taler, om det budskap som Han har talt og om det folk Han taler til og taler gjennom.

Vi har igjen bekreftet vår tillit til sannheten og kraften i Guds ord og vårt ønske om å la Hans tale trenge inn i vårt kulturelle forsvar. Vi har fremhevet lokalmenighetens hovedansvar for evangelisering i sitt område, og pekt på behovet for full mobilisering og opplæring for hvert menighetsmedlem. Vi har også bekjent vår totale avhengighet av Den Hellige Ånd og bønnen til den allmektige Gud om mot til å tale for Ham.

Fem av ti dager har vi vært delt inn i 17 minikonsultasjoner, som alle har konsentrert seg om hvordan forskjellige folkegrupper skal

nåes med evangeliet. Mini-konsultasjonene har bygget på et lengre studieprogram hvor hundrevis av grupper rundt om i verden har vært involvert. Vår hensikt har vært å studere viktige spørsmål av teologisk og pragmatisk art for således å utvikle realistiske strategier for verdensevangelisering.

Flere av rapportene har manet til forandringer i våre personlige holdninger. Følgende fire ble spesielt understreket:

Det første er *kjærlighet*. Den ene gruppen etter den andre har uttalt at vi ikke kan evangelisere dersom vi ikke har kjærlighet. Vi er blitt kalt til bot på grunn av våre fordommer, mangel på respekt og endog hat mot de folkegrupper vi ønsker å vinne for Kristus. Vi har også besluttet å elske andre slik som Gud gjennom Kristus har elsket oss, og å identifisere oss selv med dem i deres situasjon slik Han identifiserte seg selv med oss i vår situasjon.

Det andre er *ydmøyhet*. Vårt studiearbeide har ledet oss til å be-kjenne at motstand mot evangeliet av og til skyldes oss selv. Imperialisme, slaveri, rasisme, kjønnsundertrykkelse, antisemittisme; mangel på kulturell følsomhet og likegyldighet overfor de trengende og maktesløse er noen av de onder som har reve ned kirkens vitnesbyrd og lagt anstøtsstener på menneskers vei til Kristus. Vi beslutter for fremtiden å spre evangeliet med større ydmøyhet.

Det tredje er *integritet*. Flere grupper har vært opptatt av budbærerens atferd og karakter. Vårt vitnesbyrd mister troverdigheten når våre liv og vår livsstil motsier det vi med vår munn bekjenner. Vårt lys vil bare skinne når andre ser våre gode gjerninger. (Matt. 5.16) Med andre ord, dersom vi vil snakke om Jesus med integritet må vi likne Ham.

Det fjerde vi vil understreke har å gjøre med *makt*. Vi vet at vi er engasjert i en åndskamp med demoniske krefter. Evangelisering innebærer også en konfrontasjon mellom makter, og ved et menneskes omvendelse demonstrerer Jesus Kristus at Han er sterkere enn de sterkeste onde makter ved å frigjøre deres offere. Strategi og organisering er ikke nok. Vi trenger å be instendig om Den Hellige Ånds makt. Gud har ikke gitt oss en ånd av frykt, men en Ånd med mot og myndighet.

Samarbeid i verdensevangelisering

Under vår konsultasjon har vi vært dypt engasjert av behovet for å styrke evangelisk samarbeid i global evangelisering, for ingen kirke eller organisasjon kan alene utføre denne enorme oppgaven.

Vi bekjenner med glede Kristi legemes enhet, og innrømmer at vi er knyttet til hverandre og til alle sanne troende. Organisasjonsmessig mangfold uttrykker ikke nødvendigvis et motsetningsforhold til sann enhet i Kristus. Likevel må vi etterstrebe synlige uttrykk for vår enhet. Slike uttrykk understreker Jesu forsonende makt og demonstrerer vår felles forpliktelse til å tjene ham. I motsetning til dette vil konkurransementalitet og unødvendig dobbeltkjøring bety sløsing med ressurser og undergraving av vår bekjennelse til enhet i Kristus. Derfor forplikter vi oss igjen på ordene fra Lausannepakten «søke dypere enhet i sannhet, tilbedelse, helliggjørelse og misjon». (§ 7).

Det er nødvendig at vi arbeider sammen for å fullføre oppdraget for verdensevangelisering. Men samarbeid må aldri fremmes på bekostning av grunnleggende bibelsk lære, verken doktrinær eller etisk. Samtidig skulle heller ikke uenighet på uvesentlige punkter hindre samarbeid i evangelisering blant de som med samme oppriktighet ønsker å underordne seg Skriften. Men heller ikke her må samarbeid hindre oss i å utøve det mangfold av gaver og tjenester som Den Hellige Ånd gir til Guds folk. Gavene og tjenestenes mangfold må heller ikke gjøres til en unnskyldning for manglende samarbeid.

Ennå forekommer hindringer for samarbeid som involverer genuine problemstillinger og vanskelige spørsmål. Noen av disse reflekterer sosiale, politiske, geografiske, kulturelle eller kirkelige forhold og tradisjoner som vi bærer med oss. Andre igjen reflekterer spenninger mellom ytre strukturer og tjenester (f.eks. mellom de tradisjonelle kirker og utradisjonelle bevegelser) eller mellom forskjellige strategier og metoder. Disse og andre spenninger hører med til virkeligheten og må tas på alvor. Men dermed fritas vi ikke fra vårt ansvar for å utforske med fantasi forskjellige områder for samarbeid. Vi har bestemt oss for å stå sammen, og Skriften selv oppfordrer oss til å stå fast i en Ånd, og med en sjel kjempe sammen for troen med evangeliet (Fil. 1, 7).

Vi tror at Gud har gitt the Lausanne Committee for World Evangelization et spesielt oppdrag, å virke som en katalysator for verdensevangelisering. Vi vil derfor gi komitéen et fortsatt mandat til å stimulere evangelisering over hele verden, på basis av Lausannepakten, i stadig bredere samarbeid med andre av samme sinn.

Vår innvielse til Kristus

I lys av Jesu klare ordre om å gjøre alle folkeslag til hans disipler, hans universelle autoritet, og hans kjærlighet til alle mennesker, innvier vi oss til Kristus (ved følgende forpliktelse).

1. Vi forplikter oss til *å leve* under Kristi herrevelde og alene søke hans vilje og ære.
2. Vi forplikter oss til *å arbeide* for verdens evangelisering og vitne for Kristus og hans frelse i ord og i gjerning.
3. Vi forplikter oss til *å tjene* de nødlidende og undertrykte og i Kristi navn søke lindring og rettferdighet for dem.
4. Vi forplikter oss til *å elske* alle dem vi er kalt til å tjene slik Kristus elsket oss og gjøre deres behov til våre.
5. Vi forplikter oss til *å be* for kirken og verden, at Kristus vil fornye sin kirke så den kan nå hans verden.
6. Vi forplikter oss til *å studere* Guds ord, å søke Kristus i det og å anvende Ordet på våre egne liv og på vår samtid.
7. Vi forplikter oss til *å gi* med Kristus-lik generøsitet, så vi kan dele med andre det han har gitt oss.
8. Vi forplikter oss til *å gå* overalt hvor Kristus måtte sende oss og aldri gro så fast at vi ikke lenger er innstilt på å flytte på oss.
9. Vi forplikter oss til *å streve* for å mobilisere Guds folk til misjon så hele kirken kan gi hele evangeliet til hele verden.
10. Vi forplikter oss til *å samarbeide* med alle de som står sammen med oss i det sanne evangelium for å vinne de folk som ennå ikke er nådd med evangeliet.
11. Vi forplikter oss til *å søke* kraften av Kristi Ånd at han må fylle oss og strømme gjennom oss.
12. Vi forplikter oss til *å vente* med forventning på Kristi gjenkomst, og til å være aktive i Hans tjeneste.

Vi tror at Gud som har opphøyet sin sønn, Jesus Kristus, over alt og alle, har ledet oss til denne forpliktelse. Med håp og bønn inviterer vi alle Kristi etterfølgere å slutte seg sammen med oss i denne vår innvielse til ham slik at vi sammen kan arbeide for verdens evangelisering.